

Dao kumptj kal van

Het was nog in de tijd dat mijn man Piet werkte bij aannemer Scheijven. Hij was die dag in de ziektewet en moest ergens voor naar het kantoor van Scheijven. Het was woensdag en ik wilde naar de markt gaan, maar wilde eerst boven opruimen en de bedden opmaken. De schoenen van Piet zette ik bovenaan de trap en ik deed alvast honderd gulden in een van de schoenen om mee naar beneden te nemen. Ondertussen hoorde ik Piet op de trap die riep: "Ik ga alvast An, zie je straks op de markt". Even later was ik klaar en wilde met de schoenen naar beneden gaan, maar ze waren weg! En ook de honderd gulden! Wat nu gezongen? Als die onder het fietsen eens uit Piet zijn schoenen floepten? Ik belde naar het kantoor of Piet er al was en zo ja, of hij even in zijn linkerschoen wilde kijken. Piet was er en ja hoor, het briefje zat nog in de schoen! Ik blij want honderd gulden was toen een half weekgeld. Bij Scheijven zullen ze wel hebben gedacht: die gaan ook ondoordacht om met hun geld.

Dao kumptj kal van!

An Cuijpers-Rutjens
Maart 2020